

ПРЕС КЛИПИНГ

20. фебруар 2017.

НАСЛОВИ

Нови Сад појачао мере запошљавања (стр.2)

Без светосавских награда (стр.3)

Програмери, фризери и кувари без муке до посла (стр.4)

Брнабић: Партијско запошљавање ствар менталитета (стр.6)

Непрестан рад на траци, углавном стојећи (стр.7)

Без дубоких реформи нема боље будућности (стр.8)

"ЈЕДНО КУПАТИЛО ДЕЛИЛО ЈЕ НАС 60" Приче о изабљивању Срба у Словачкој постају СВЕ МУЧНИЈЕ (стр.9)

"Нема вишка запослених у државној управи, неке општине ће моћи да запосле нове људе" (стр.10)

Нови Сад појачао мере запошљавања

Аутор: С. Ковачевић

Градска власт истиче да је број незапослених мањи за око 6.000 у односу на јануар прошле године, док опозиција и синдикати указују да то не значи да је истовремено повећана запосленост

Нови Сад – Незапослених у Новом Саду званично има око 21.000 и град је за ову годину појачао мере запошљавања на 135 милиона динара, са лањских 107. Ако се овим мерама додају оне које на територији Новог Сада у сличном обиму финансира Национална служба за запошљавање – рачуна начелник Градске управе за привреду Саша Билиновић – то је више од два милиона евра које Новосађани имају на располагању кроз разне програме запошљавања. Незапосленост, међутим, и даље представља велики проблем, поготово за млађе генерације које у потрази за послом одлазе у земље Европске уније, често у Немачку и Словачку, али и на југ Африке и у Америку. Помоћ у томе приватне агенције нуде им путем билборда, интернета и представништва која се отварају у Новом Саду.

Део незапослених Новосађана успео је да прошле године нађе посао у свом граду, где су почеле да раде две велике стране компаније у области производње ауто-опреме „Лир” и „Делфај”. По речима Билиновића, у тим фабрикама запослено је око 2.500 људи и оне су неспорно утицале на смањење незапослености у граду.

Статистика наине бележи да је у Новом Саду овог јануара 6.000 незапослених мање него истог месеца прошле године. Износећи недавно тај податак новинарима, члан Градског већа за привреду Милорад Радојевић оценио је да је до пада незапослености дошло захваљујући политици привлачења инвеститора и мерама запошљавања града које су, истиче, дале ефекта. Међу опозицијом и синдикатима нема таквог уверења да је ово слика реалног напретка у Новом Саду.

„Власт прича на бази статистичких података о броју незапослених, а важније би било да нам доставе податке – које не дају, о томе колико је запослених у Новом Саду и да ли је тај број повећан или смањен”, каже одборник и председник новосадских демократа Вељко Крстоношић.

Он истиче да изношење само оних података који говоре о незапослености може навести на криви закључак да је повећана запосленост. По његовим речима, више десетина хиљада људи годишње напусти земљу или се због других разлога не јављају редовно Националној служби за запошљавање ради евиденције незапослености и због тога бивају брисани са те листе.

„Исељавањем се смањује број људи на евиденцији незапослених, а власт мора да има системски план како да то заустави и повећа запосленост”, каже Крстоношић.

Савез самосталних синдиката Новог Сада располаже само подацима Завода за статистику који је последње информације о запослености објавио дајући просек за 2015. годину. По тим подацима, у Новом Саду има 135.058 запослених. Највећи део ради код правних лица, у предузећима, установама и организацијама (116.026), а мањи код приватних предузетника (19.032).

„Власт се увек хвата за пад незапослености, али је број запослених јако важан”, каже Новак Васић, члан председништва ССС Новог Сада задужен за групацију индустријских синдиката.

По његовим речима, у металском сектору Новог Сада ради око 4.000 људи, а пре двадесетак година било их је 19.000 у некадашњим фабрикама „Петар Драпшин”, „Новкабел”, „Победа”, „Југоалат”... Да сада, како каже, нису дошли „Лир” и „Делфај”, металаца би било око 1.500. „Дај боже да таквих фабрика буде још пет, али позивам власт да створи услове да се заиста у области запошљавања остварују европски стандарди, а не робовласнички односи”, истиче Васић.

По његовим речима, те фабрике масовно запошљавају, али радници из њих и одлазе, јер не могу сви да издрже вишесатно стојање на послу, као и узастопне смене од шест увече до два ујутро.

„Људи хоће да раде, али хоће и достојанствене услове и зараду. Волео бих да ми, кад одем тамо, не кажу само: ми имамо уговор са владом”, додаје Васић.

Радници у „Лиру” ускоро би могли да буду синдикално организовани. Васић каже да је захтев за регистрацију синдиката већ предат Министарству рада, након што је он са руководством фабрике, а потом и са радницима разговарао о томе. Пред крај прошле године најавио се и руководству у „Делфаја” како би ушао у фабрику и радницима представио оно чиме се синдикат бави. „Рекли су јавиће ми се, али досад – ништа”, каже овај синдикалац.

Самозапошљавање

Нови Сад ове године издваја 30 милиона динара за мере samozapoшљавања, што је десет милиона више него лане, јер је оцењено да та мера даје највећи ефекат. Скоро 80 одсто оних који добију ову субвенцију, након годину дана уговорне обавезе остају да раде и развијају свој бизнис, кажу у градском већу.

Нова радна места

Више новца ће ове године бити и за отварање нових радних места, 17 милиона, а тај износ је лане био пет милиона динара. Из те суме ће по 200.000 динара једнократно бити додељено микро, малим и средњим предузећима и предузетницима који запосле радника.

Јавни радови

Појачана је и мера – организовање јавних радова од интереса за град, којом ће бити обухваћене теже запосливе категорије људи. У односу на 12 милиона у 2016. годину сада за ту намену има пет милиона динара више.

Приправници и стручна пракса

Град ће финансирати и програме запошљавања 80 приправника са 37,5 милиона динара. За програм стручне праксе за 119 људи намењено је 30 милиона.

Без светосавских награда

Аутор: [Тома Тодоровић](#)

Унија синдиката просветних радника указује да су запослени у образовању остварили знатне уштеде, али и да су, без обзира на то, остали без заслужених признања

Ниш – Претходних десетак дана подигла се бура око суспензије троје професора у Србији којима су одузете лиценце за рад и који су били удаљени из наставе. Просветни радници тврдили су да су неправедно кажњени, државни органи супротно – да им није место у настави. У међувремену, професори, који су за све време свог протеста имали велику подршку у остваривању својих права од запослених у просвети широм земље, прекинули су штрајк и враћени су на посао. Како је речено, ово решење је привремено и само „до завршетка судских поступака који се воде против њих”. Чинило се да је, макар и на одређени период или привремено, овај „случај”, који је третиран као да су били угрожени сви просветни радници, ипак решен.

Али, по свему судећи, радници у образовању нису суочени само с овим и оваквим проблемом какав су имале њихове колеге око лиценци. Претходне седмице у Нишу Јасна Јанковић, председник Уније синдиката просветних радника Србије, рекла је да велики број запослених годинама узалуд покушава да оствари право на награде које им по закону припадају. Унија синдиката просветних радника сматра да Влада Србије и ресорно Министарство просвете дугују просветним радницима исплату за светосавске награде у последње три године, а многим и знатне новчане надокнаде за јубиларне награде, рекла је Јасна Јанковић. Како је посебно наглашено, један број радника у образовању, очигледно немајући друго решење, али и не могавши више да чека, покренуо је спорове пред судом не би ли дошао до правде. А то значи да ће се велики број захтева незадовољних наставника и професора из целе Србије решавати пред судом.

Најзанимљивије је, рекла је Јасна Јанковић, да није реч о недостатку новца за исплату светосавских и јубиларних награда за просветне раднике у нашој земљи, као што се догађало у прошлости. Напротив.

Више пута на скупу који је у Нишу организовала Унија синдиката просветних радника поновљено је да су управо запослени у образовању последњих неколико година остварили огромне уштеде, што нико није оспорио нити демантовао. Те уштеде износе око две милијарде динара и тај новац постоји, јер су претходних година просветни радници у Србији знатно уредили систем образовања распоређивањем и збрињавањем технолошких вишкова и на тај начин држави уштедели велики новац. И то у периоду кад нових запошљавања, самим тим и терета Министарству просвете није било.

Како је израчунато, од досадашње уштеде остварене уређењем образовања (од две милијарде динара) могу да се измире сва дуговања и за светосавске и за јубиларне награде из претходних година, али и да се настави с уредном исплатом у наредном периоду. И да због тога нико не би требало да кочи исплате јер новца има.

Зато су се просветни радници запитали зашто се уопште прави проблем тамо где га нема и где баш ништа не би требало да буде спорно и зашто се радници у српском образовању приморавају да своја права траже пред редовним судом.

Програмери, фризерски и кувари без муке до посла

Аутор: Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

Која ће занимања бити најплаћенија, највише тражена и најпожељнија у наредним годинама. Најтеже се запошљавају металостругари, кројачи и дактилографи СТРУЧЊАЦИ за хардверски и софтверски инжењеринг, електротехнику и електронику, индустријску технику и роботску, област финансија, аналитичари промета и инвестиција, али и стручњаци за управљање ризицима у предузећима, логистичари за оптимизацију протока робе од произвођача до трговина, само су неке од професија које ће наредних година бити на листи најтраженијих и најплаћенијих у Србији.

Анализе Националне службе за запошљавање показују и да ће се и даље врло високо котирати генетичари, молекуларни биолози, али и стручњаци за образовање на даљину и за различите врсте испитивања и мерења својства материјала. Веће могућности за запошљавање имаће и архитекте, урбанисти, дизајнери, пројектанти и микротехничари.

- Имајући у виду анализу досадашњих кретања на тржишту рада у Србији и континуирани процес унапређивања система образовања, како високог, тако и средњег стручног, уочава се тежња да се у наредном периоду образују кадрови у складу са потребама - кажу у НСЗ. - Потребне тржишта рада и послодаваца су кадрови који поседују функционална, применљивазнања, вештинеи способности. Акцент у процесу развоја система образовања, препознат од стране свих актера, како послодаваца тако и образовних институција, усмерен је на стицање преносивих знања и стручних компетенција.

Према мишљењу Татјане Видаковић, из “Инфостуда”, са тренутним развојем технологије знамо сигурно да ће послови у ИТ-у и даље цветати.

- Међутим, са аспекта технолошких иновација немогуће је дати тачне процене на период дужи од неколико година - каже она. - Евидентно је да у последњих пет година не јењава понуда послова у ИТ сектору, трговини и продаји, администрацији, али да се осећа и све већа понуда у области машинства и електротехнике. Зато је логично очекивати наставак ових трендова и у наредном периоду.

Најтраженије професије ће, према истраживањима “Инфостуда”, бити “компјутерашка” занимања, што показује и тренутна потражња за програмерима ЈАВА, ПХП, НЕТ, ИОС као и програмерима мобилних апликација.

- Ако гледамо позиције за које је број конкурисања кандидата био мањи у односу на понуде послодаваца, односно тзв. дефицитарна занимања, онда су то свакако она најтраженија - каже Видаковићева. - Када су у питању позиције ван ИТ области рада, интересовање влада за куварима, ауто-механичарима, фризерима, дипломираним инжењерима електротехнике, возачима.

У НСЗ наглашавају да ће контекст целоживотног учења и унапређивања компетенција, у будућим временима омогућити већу флексибилност и прилагођавање кадрова новим захтевима тржишта рада.

- Ми испитујемо неусклађености између понуде и тражње за радном снагом - кажу у НСЗ. - Резултати оваквих анализа могу значајно утицати на дефинисање перспективних послова у будућности. Корисно је да се будући образовни програми у средњим стручним школама и институцијама високог образовања ускладе са тим перспективама. То ће, свакако, допринети и смањивању незапослености.

Национална служба, међутим, не располаже конкретним подацима о тренутно најплаћенијим занимањима, пошто њихов образац пријаве не садржи податак о заради, као обавезан. У “Инфостуду”, с друге стране, наглашавају да су тренутно најплаћенији сениор ИТ стручњаци и позиције у високом менаџменту.

Према расположивим подацима, најтеже до посла долазе профили у којима постоји далеко већи број особа на евиденцији, него што је број регистрованих слободних радних места, и то у области текстилства и кожарства, али и машинства и обраде метала. Такви су прелци, кројачи текстила, ткачи, обрађивачи коже и крзна, металостругари, ауто-лимари, али и дактилографи, биротехничари.

ПРОФЕСОРИ

НАЈЛАКШЕ, односно најбрже до посла данас долазе дипломирани инжењери информационих технологија, електротехнике и рачунарства, електронике, машинства и грађевине са одговарајућим лиценцама, професори математике, физике, професори страних језика, лекари, попут анестезиолога, кардиолога, педијатри, офталмолози, гинеколози. Не заостају ни фармацеути, биохемичари и рачуновође.

ИСКУСТВО

ПРОФИЛИ нижег нивоа образовања за којима послодавци показују веће интересовање су оператери на ЦНЦ машинама, заваривачи, ауто-троници, мехатроничари, књиговође,

рачуновође, тесари, зидари, армирачи, месари. Код наведених профила, у највећем броју случајева, првенствени услов за запошљавање је одговарајуће радно искуство.

Брнабић: Партијско запошљавање ствар менталитета

Извор: Тањуг/Димитрије Голл

Министарка државне управе и локалне самоуправе Ана Брнабић оценила је да тренутно нема вишка запослених у државној управи и да ће неким локалним самоуправама бити дозвољено да запошљавају нове људе.

Она је синоћ за чачанску телевизију Телемарк рекла да је у претходне две године из државне управе отишло укупно 24.000 људи а 6.500 њих било је из локалне самоуправе.

"Договорили смо да у 2017. години буде смањен број запослених у државној управи за још око 5.000, то ће углавном бити природни одлив, а гледаћемо да у важним системима као што је просвета, здравство и социјала направимо реорганизацију како би боље функционисали", рекла је Брнабић.

Она је казала да је урађена анализа свих локалних самоуправа и да ће запошљавање бити дозвољено у онима где је у јавној управи запослено мање људи од дозвољеног максимума. Додала је да локалне самоуправе, и поред забране запошљавања и сада могу да запосле нове људе али уз сагласност комисије за додатна запошљавања.

Рад министара најбоља кампања за Вучића

Брнабић је рекла и да је партијско запошљавање "ствар менталитета" и да може да се реши смањењем броја службеника или личном одговорношћу.

Министарка је рекла и да је била изненађена најавом кандидатуре председника Србије Томислава Николића за предстојеће председничке изборе, али да то за владу није "превелика тема".

Брнабић је навела да апсолутно подржава кандидатуру премијера Србије Александра Вучића на председничким изборима и да ће, уколико буде било потребно, учествовати у кампањи.

"Али, мислим да је и он био јасан у томе да је наш посао на првом месту, а кампања на неком другом или трећем месту и да најбоља кампања коју ми можемо да радимо јесте да наставимо да радимо и да показујемо резултате", рекла је Брнабић.

Она је додала да се не плаши да би одлазак актуелног премијера на место председника Србије угрозио рад владе.

Непрестан рад на траци, углавном стојећи

Аутор: Д. Млађеновић

Недостатак радних места у Србији, беспарица, могућност боље зараде него у Србији и огласи који позивају раднике из наше земље да крену пут Словачке, где им се радно место нуди, по свему судећи има и своју другу, не тако лепу страну. О наличју одласка у печалбу у Словачку, све чешће се, иако још увек тихо, говори и указује се на то да се ради готово непрестано, на траци, углавном стојећи, уз зараде које су веома често мање од обећаних и значајно ниже од законом прописаних у Словачкој, без плаћене паузе, на коју не може ићи само један радник те да је малтретирање на послу свакодневно. Ни прича о смештају, који је колективан и бесплатан, није ништа боља јер је он најчешће веома лош, неретко без воде или грејања те је слика више сива него светла.

Треба рећи да пут Словачке, за рад у фабрикама, најчешће у аутомобилској индустрији, није потребна нека конкретна струка, па ни знање језика, а ни богзна какве вештине, већ суштински радна снага за обављање једноставних, али исцрпљујућих послова. Такође, они који се одлуче на тај корак, у принципу, знају шта их очекује у тој земљи, али је невоља што многи одлазе без уговора о раду, боравишне и радне дозволе, што утиче на сигурност рада и боравка у Словачкој. И поред тога што су искуства многих који су отишли у Словачку лоша, и даље пут те земље готово свакодневно одлазе пуни аутобуси. Рачуница је релативно јасна – за исти или сличан посао у Србији, који се одвија у готово истим условима – 12 сати рада, без паузе и топлог obroка, месечно се може зарадити око 200 евра – односно око 24.000 динара, колико је, у просеку минимална зарада у нашој земљи, док се у Словачкој, уз сатницу од 2,2 евра, дневно може зарадити око 26 евра, односно за 24 радна дана нешто више од 600 евра. Дакле, остане више новца него у Србији, чак и кад се плаћају неки трошкови – јер и овде се мора становати и хранити.

Истини за вољу, огласи којима се позива на рад у Словачкој углавном указују на тамошње услове рада. Тако једна од агенција које организују одлазак радника из Србије у Словачку прилично прецизно указује на услове одласка и боравка током рада у Словачкој – у понуди су послови у прехранбеној индустрији, ауто-индустрији и електроиндустрији, у фабрикама за производњу и склапање делова за телевизоре, мануелни су, брзо се науче, није потребна нека посебна стручна спрема, а ради се већином у стојећем положају. Такође, ту је и упутство да се у случају преласка у другу агенцију у току трајања уговора, аутоматски добија отказ, радник остаје без смештаја и одлази кући.

Пут Словачку креће се из Новог Сада с главне Железничке станице, а указује се и на трошкове путног осигурања, које је обавезно, као и услове за здравствено осигурање. Смештај је бесплатан, али се, уколико се изостаје с посла, наплаћује, а поједини послодавци обезбеђују један топли оброк за време рада. Прецизирано је и да је сатница 2,2 евра, те да се, што се више ради, више и заради, а да се, уколико је послодавац задовољан како запослени ради, после пет месеци могу добити далеко бољи услови – од плате до смешатаја. Указује се и на то да се, у случају да послодавац није задовољан кандидатом, он враћа кући самостално организујући превоз, који је у одласку у Словачку бесплатан.

По речима једног радника који више пута боравио у Словачкој, посао јесте тежак, ради се многи и дуго, али се и заради више него у Србији.

– Када сам први пут отишао за Словачку, знао сам који ме услови очекују – посао и до 12 сати дневно, можда само један слободан дан недељно, становање у заједничком смештају, па се нисам много изненадио – каже саговорник „Дневника”. – Зарадим више него овде, да бирам не могу, није лако, много тога недостаје. Недавно сем се вратио, ићи ћу поново, док будем могао да издржим тај темпо.

Уговор о раду важан документ

Из Министарства за рад и социјалну политику указују на то да су законом дефинисани услови под којима се може легално отићи на рад у иностранство, а то првенствено подразумева поседовање радне дозволе земље у коју одлази на рад и уговор о раду, који се потписује пре одласка из Србије. Из тог министарства апелују да се не иде у иностранство без дозволе и уговора о раду, као и да пријаве оне који се не придржавају закона.

За легалан боравак радника из Србије у Словачкој неопходна су одређена документа – а осим оверене дипломе и потврде да нису осуђивани, то је и боравишна виза, која се добија на основу уговора о раду, који се најчешће склапа на три месеца.

Без дубоких реформи нема боље будућности

Извор: „Diplomacy & Commerce”

Председник Савеза економиста Србије Александар Влаховић сматра да је за успешан наставак реформи најважније реструктурирати јавна предузећа, али и реформисати државну администрацију, образовни и здравствени систем.

– После краткорочне фискалне консолидације која је дала добре резултате, за успешан наставак реформи важно је и додатно смањење удела које пензије имају у националном бруто домаћем производу кроз конзистентно реформисање система пензионог осигурања – рекао је Влаховић у интервјуу за нови број магазина „Diplomacy & Commerce”.

Како је додао, унапређење ефикасности правосудног система у Србији и наставак реформисања пореске администрације су такође од кључног значаја јер су то важни кораци ка достизању одрживих решења.

Питање које је, по његовој оцени, данас од највећег значаја је спор процес реструктурирања јавног сектора, што је, како каже, предуслов за одрживу и дугорочну фискалну ситуацију. По његовим речима, прошлост нас је научила да одуговлачење није рецепт за успех, а истакао је и да се главни разлог наше неуспеле економске транзиције крије у честом дисконтинуитету у имплементацији транзиционих мера.

– Нажалост, током деведесетих година прошлог века неразумне политичке одлуке значајно су одложиле почетак дубоко укорене економске трансформације. Друге земље Источне Европе искористиле су тај најдинамичнији период развоја глобалне економије да би ухватиле корак с развијеним делом Европе и светом – истиче Влаховић.

После политичког преврата 5. октобра, Србија је, по његовим речима, имала конзистентну политику економске транзиције која је изненада прекинута 2003. године.

– Од тада до 2014. године, упркос неким позитивним догађајима, економски популизам, каскање без циља и неспремност да се спроведу кључне реформе, били су кључне карактеристике нашег пута ка транзицији – истакао је председник СЕС-а.

"ЈЕДНО КУПАТИЛО ДЕЛИЛО ЈЕ НАС 60" Приче о израбљивању Срба у Словачкој постају СВЕ МУЧНИЈЕ

Аутор: Ана Ђокић

Напустио сам посао у Србији и отишао у Словачку да радим, а они су ме искористили и вратили, народски речено, као слепца - каже Драгомир Мирковић (41) из Баточине. Драгомирова прича сведочи да су наши радници у Словачкој третирани као робови, без достојанства и основних услова за живот. Ипак, човек који мора да издржава породицу, а у својој рођеној земљи нема услова за то, принуђен је да прихвати и оно што иначе не би. Њему је ово био други пут да оде на рад у иностранство.

- Отишао сам због боље зараде. У Баточини сам имао посао који је био мање плаћен, али је био сигуран. Ипак, имам породицу коју морам да издржавам, тако да кренем трбухом за крухом. Прошле године у августу сам преко исте агенције отишао и радио три месеца. Било је веома напорно, али сам тада бар донео зараду. Овог пута сам преварен, враћен са 100 евра - прича Драгомир Мирковић.

Преко новосадске агенције "Ларго" наш саговорник је са још 140 људи отишао у Словачку да заради новац за своју породицу. Договор је био да неко време ради у "Фокскону", тајванској компанији, а затим да пређе у мултинационални "Самсунг".

"Хранили смо се из свог џепа, па ко је хтео да заради, штедео је на храни. Требало је да нам плате 1,7 евра за оброк"

- Уместо да у Словачкој останем 90 дана, након 20 добио сам шут карту. У соби смо спавали нас четворица, иако је предвиђена за троје, а морали смо сами да је чистимо. За разлику од смештаја који сам имао када сам отишао прошле године, бар је купатило било нормално, одвојено од ве-џеа. Прошле године био сам у Словачкој од августа до новембра. Смештај је био катастрофалан, једно купатило са ве-џеом за цели ходник у коме је 15 соба са по четири особе - објашњава видно потрешен Мирковић.

Поред тога што су, како тврде наши радници, радили на црно, без потписивања уговора, основни услови за живот им нису били обезбеђени.

Људи су по целу ноћ галамили, било је и наркомана и алкохоличара

- Устајали смо у четири ујутру, у шест већ смо почињали да радимо и у 18 сати враћали бисмо се у смештај. Хранили смо се из свог џепа, па ко је желео да заради више, штедео је на храни. Требало је као да нам плате 1,7 евра за један оброк, али шта човек може квалитетно да поједе за тај новац? Радио сам на траци, преносио телевизоре и стајао по цели дан. Није тешко када пренесете један или 10 телевизора, али када пренесете 500, онда је то мучење. Јагодице на прстима су ми задебљале, смршао сам 12 килограма - пожалио се Драгомир.

Потпуно исцрпљен након радног дана Драгомир је долазио у смештај и само су му кревет и одмор били потребни, али ни то мало сна што је желео није могао увек да добије.

- Људи су по целу ноћ галамили, било је и наркомана и алкохоличара. Не смеш да реагујеш, а надлежни неће да их смире. А онда када сам желео да запалим цигарету, да се опустим, следио је посебан пакао. Нисмо имали просторију за пушење, а ако запалимо цигарету и они нас виде, кажњавали би нас са 50 евра - објашњава он.

Пакао у погонима

Драган Крсник, новинар који је три месеца на тајном задатку радио на словачкој траци, изазвао је експлозију која је одјекнула у медијима. Текст који је објавио београдски

"Недељник" покренуо је бурне реакције, а након тога огласили су се и министри Александар

Вулин и Ивица Дачић. Наши грађани који су радили у тој земљи били су изложени ригорозним правилима, а сваки прекршај кажњаван је са 20, 30 и 50 евра.

"Нема вишка запослених у државној управи, неке општине ће моћи да запосле нове људе"

Извор:Бета

Министарка државне управе и локалне самоуправе Ана Брнабић оценила је да тренутно нема вишка запослених у државној управи и да ће неким локалним самоуправама бити дозвољено да запошљавају нове људе.

Она је синоћ за чачанску телевизију Телемарк рекла да је у претходне две године из државне управе отишло укупно 24.000 људи а 6.500 њих било је из локалне самоуправе.

- Договорили смо да у 2017. години буде смањен број запослених у државној управи за још око 5.000, то ће углавном бити природни одлив а гледаћемо да у важним системима као што је просвета, здравство и социјала направимо реорганизацију како би боље функционисали - рекла је Брнабић.

Она је казала да је урађена анализа свих локалних самоуправа и да ће запошљавање бити дозвољено у онима где је у јавној управи запослено мање људи од дозвољеног максимума. Додала је да локалне самоуправе, и поред забране запошљавања и сада могу да запосле нове људе али уз сагласност комисије за додатна запошљавања.

Брнабић је рекла и да је партијско запошљавање "ствар менталитета" и да може да се реши смањењем броја службеника или личном одговорношћу.